

Forfatter: Caroline Amalie

Titel: BREV TIL: Boisen, Peter Outzen FRA: Caroline Amalie (185u-06-14)

Citation: Caroline Amalie : "BREV TIL: Boisen, Peter Outzen FRA: Caroline Amalie (185u-06-14)", i *Copier af Breve fra Dronning Caroline Amalie*, KJØBENHAVN, s. 18. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002227181-000-shoot-L0022271810000016.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Copier af Breve fra Dronning Caroline Amalie

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

HR. CANDIDAT BOISEN.

Ansøgningen fra Madame Poeske i Kjøge er straks sendt til Slagelse. Jeg er meget tilfreds med alt, hvad De foreslaaer i Henseende til Madame Spiegel i Holte, og jeg giver Dem carte blanche til at anskaffe de fornødne Bøger; ogsaa sender jeg her de 10 Rbd. hun skylder sin Vært; den gamle Kone bør have Sindet roligt til vel at forrette sit værdige Foretagende. Skjönt var det, hvis Deres Ven Høgh kunde bringe christeligt Liv i dette lille Asyl.

Angaaende Carstens bad jeg Kongen i Søndags drive paa Afgørelsen, jeg ved ej, om det er skeet til Mandens Tilfredshed? Jeg skriver nu 2 Ord til Kongen, der er i Byen, og skal atter spørge derom! Tildragelsen med Ludvig Johansen har meget bekymret mig, for Barnet selv, og tillige for den Miscredit, Skolen let ved slige Uheld faaer blandt Publikum. Jeg har saa mange, mange Modstandere, og det er saa tungt, naar der virkelig gives Anledning til Dadel, i det mindste i Verdens Øjne. Ellers har det rørt og glædet mig at see, med hvilken Frimodighed Deres Broder anklager sin egen Uforsigtighed ved at have ladet den af Hængslerne løsgaaede Laage staa lænet mod Muren. Dette vil være en Advarsel for Fremtiden, ikke mere at lade noget staa, som Børnene kan vælte over sig. Dog vil Ludvig Johansens Uheld i det mindste i den første Tid være den kraftigste Paamindelse om, hvad Ulydighed fører til. Her maa jeg anklage mig selv ved ikke nok at paasee Lydighedens strenge Overholdelse i Asylet. Vore smaa Børn ere virkelig meget ulydige! Naar man kunde bringe dem til Lydighed af Kjærlighed hellere end af Frygt, dog troer jeg, at Lydighed af Frygt er at foretrække for aldeles Ulydighed. — Hvorledes er det gaaet med Prækenen i Søndags? Det er vel, at De har brudt Isen! Det var godt, at De engang kom herud en Søndag, hvis Spür vilde læse i Asylet, da faar De Kongen bedst i Tale, dog næste Søndag er han her ikke. Vi s. 19taler nok nærmere paa Fredag, naar jeg kommer til Skolen. Tak fordi De spørger til mit Helbred; jeg er meget bedre, men ganske rask er jeg endnu ikke.

Guds Fred!

d. 14. Juni.

CAROLINE AMALIE.